

fuldstændig afvikling af støtten og meget rigtig redegjorde for, at det var den bedste måde at hjælpe ulandene på. Nu har statsministeren medvirket til, at støtten fortsætter uforandret frem til 2013. Det kunne da godt føre til lidt selvrefleksion over, hvordan man gør den skade god igen, og en lidt mere offensiv indstilling, end at nu må vi bare støtte Kommissionen i et meget svagt udspil.

Sidste spørgsmål: Hvor stor en reduktion af eksportsubsidier og direkte støtte ligger der efter statsministerens opfattelse i Kommissionens udspil til WTO-forhandlingerne fra december 2002?

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Jeg vil sige til hr. Jørn Jespersen, at det ikke er nogen korrekt beskrivelse af situationen at hævde, at nu fortsætter det hele uforandret frem til 2013. Det er tværtimod en meget forkert beskrivelse af situationen.

Lad mig blot som én ting henvise til, at fra 2007 bliver der nu lagt et loft ind over landbrugsudgifterne, og det vil i sig selv bidrage til at fremtvinge reformer af EU's landbrugspolitik, og en række af de beslutninger, der er truffet i forbindelse med udvidelsen af EU, er beslutninger om systemer og ordninger, som er midlertidige, som fases ud igen, og som efter min opfattelse er acceptable i lyset af, at vi har gennemført en historisk og meget vigtig udvidelse af EU.

Jeg er ikke i stand til på stående fod at give konkrete tal for, hvor stor reduktionen af subsidier er i Kommissionens udspil til WTO-forhandlingerne. Det vender jeg meget gerne tilbage til, eventuelt skriftligt, således at det kan blive mere præcist.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 1553

4) Til statsministeren af:

Villy Søvndal (SF):

»Vil statsministeren redegøre for uenigheden i NATO om deltagelse i en krig imod Irak, og hvad den danske position i uenigheden er?«

Villy Søvndal (SF):

Nu skal vi til Irak og truslerne om en forestående krig.

Der var i NATO den 22. januar et møde mellem NATO-ambassadørerne i Bruxelles, hvor

USA lagde pres på for at sikre, at NATO vil gå ind i en eventuelt kommende Irakkrig.

Det, man bad om fra amerikansk side, var at stille fly til rådighed, AWACS og overvågningsfly, og at sikre logistisk støtte og flere andre ting.

Det, der skete på mødet ifølge dagbladene, som kom umiddelbart efter – bl.a. Politiken fra den 23. januar – var, at en del lande sagde nej til at trække NATO ind i det ud fra et ønske om at bevare diskussionen i FN-regi.

Jeg vil derfor bede statsministeren svare på: Hvad var uenigheden i NATO? Og hvordan var den danske position? Lå man sådan vanen tæt op ad USA, eller støttede man den fransk-tylske holdning?

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

I NATO-erklæringen fra Pragtopmødet sidste år understregede en enig kreds af NATO-lande, at man var fast besluttet på at tage skridt til at assistere og støtte FN i bestræbelserne på at opnå fuld, øjeblikkelig og betingelsesløs irakisk efterlevelse af Sikkerhedsrådets resolution nr. 1441.

Den danske position var meget klar: Regeringen finder det helt naturligt og fornuftigt, at NATO foretager beredskabsplanlægning af sin mulige støtterolle i den forbindelse.

Villy Søvndal (SF):

Tak for svaret. Det var måske ikke lige et svar på det, jeg spurgte om. Statsministerens svar handlede om NATO-topmødet i Prag. Det, jeg spurgte om, var spørgsmålet om NATO-ambassadørernes møde forrige tirsdag, altså for en uge siden, i Bruxelles, hvor det fremgår af medierne, at USA havde lagt pres på for at drage NATO ind i konflikten med henblik på nogle meget præcise ting, bl.a. nogle overvågningsfly, noget logistisk støtte og nogle Patriotmissiler.

På mødet sidste tirsdag var det sådan ifølge dagspressen, at fire NATO-lande med Frankrig og Tyskland i spidsen blokerede for den beslutning ud fra den forudsætning, at FN-arbejdet ikke var færdiggjort.

Der er det, jeg spørger: Hvad er den danske holdning til, at NATO skulle inddrages på nuværende tidspunkt? Lænedes Danmark sig traditionen tro op ad USA, eller fulgte man de europæiske allierede Frankrig og Tyskland?

Kl. 13.40

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Danmark fulgte i den sag ikke Frankrig og Tyskland.